

otočila se a viděla, že maminka je už vzhůru. Ospale se na Ruby usmívala z křesla a druhou ruku měla položenou na svém zakulaceném bříšku.

„Víš, Ruby, bude z tebe skvělá velká sestra,“ řekla jemně.

Ruby se zamračila. „Ale jak mám vědět, co mám dělat? Ještě nikdy jsem sestrou nebyla.“

„Víš, je to něco jako se starat o malé koalí mládě,“ odpověděla maminka. „Lidská mláďata potřebují nakrmit – musíš odměřit mlíčko, sterilizovat lahvičky. Taky je musíš udržovat v čistotě a hrát si s nimi. Tvůj malý bratříček bude potřebovat všechno to, co potřebuje Pablo.“

Ruby se nad tím zamyslela. Pokud je to stejné jako starat se o koalí mládě, pak to asi nebude tak špatné. „Jsem dobrá koalí pečovatelka, že ano?“

„Jsi ta nejlepší,“ usmála se maminka.

„Tak možná, že budu i dobrá pečovatelka miminka,“ řekla zamyšleně Ruby. Viděla, jak se maminčiny oči zaleskly. „Budeš plakat?“ zeptala se zvědavě Ruby. „Jsi kvůli mně smutná?“

„Ne,“ zavrtěla hlavou maminka.

„Mám z tebe radost, zlatíčko.“

Ruby z toho byla zmatená.

